

PODLAVIČNÍK

**ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ A MŠ TOVAČOV**

3. číslo

listopad 2022

Úvod

Milí čtenáři, advent už máme tady, první svíčka už byl zapálena a další tři dostanou co nevidět svoji příležitost také. Ve škole a školce jsme si užili Halloween, přivítali jsme svatého Martina, poznáváme nové věci, tvoříme, soutěžíme a při tom všem se nezapomínáme samozřejmě těšit na Vánoce. Je báječné, že se toho u nás ve škole tolik děje, a ještě báječnější je, že se můžete o všem dozvědět prostřednictvím našich stránek.

Takže se honem pusťte do čtení, ať vám neunikne ani jedna naše akce! Pobavte se, sbírejte inspiraci a žasněte nad tím, jak jsou naši žáci šikovní, tvořiví a co všechno pod vedením svých vyučujících, vychovatelek a asistentek dokáží.

Přeji vám příjemnou adventní dobu a bezstresové přípravy a těšení se na Vánoce. Před nimi se sejdem ještě jednou, a to v prosincovém čísle.

p. uč. Marcela Haraštová

Podzimní slavnost světél - Uspávání broučků

Na konci října začaly být dny chladnější, a tak jsme se rozhodli, že už je nejvyšší čas uspat všechny broučky a jejich kamarády.

V pondělí 31. října mateřská škola uspořádala slavnost světél a uspávání broučků s lampionovým průvodem. V 17 hod. jsme se s dětmi a rodiči sešli na náměstí, kde program krásnou fanfárou zahájil žestový soubor ZUŠ Tovačov pod vedením p. uč. Balódyho. Po zahájení jsme se všichni vydali v průvodu k zahradě MŠ, kde na děti čekala tajemná cesta za světýlky. Cesta vedla přes celou zahradu, která byla krásně nazdobená a osvětlená nejen lucerničkami, ale i vydlabanými dýněmi a výrobky od dětí a rodičů. Na stanovištích na děti čekaly čarodějnice, včelky, dýně, netopýří ženy a nechyběl ani mravenec s beruškou a odvážným dítětem rozdávali odměny. Na konci cesty děti dostaly kamínek - broučka, o kterého se budou přes zimu starat.

Následovala diskotéka, o kterou se letos postarala agentura Jana. Naše hodné paní kuchařky na zahřátí připravily výborný ovocný čaj a všichni se mohli posilnit dobrotami, které napěkly ochotné a hodné maminky a babičky.

Věříme, že se akce dětem i dospělákům líbila a všichni si to užili. Radost dětí je pro nás největší odměnou.

Všem, kteří se na akci jakkoli podíleli, patří velké díky.

p. uč. Lenka Šálková, MŠ

Listopad ve školní družině

Listopad je předposledním měsícem kalendářního roku, název měsíce listopad je odvozen od padání listů. V tomto měsíci jsme si připomněli mnoho zajímavých událostí. V listopadu jsme si s dětmi povídali o Dni Všechných svatých, Památce zesnulých, očekávali příchod sv. Martina, připomněli si Den boje za svobodu a demokracii a besedovali na různá témata – jak pečujeme o své zdraví, vyprávěli si o otužování, zdravém životním stylu, o osobní hygieně, jejím významu a co je správné a jaké zásady dodržujeme při kašli, rýmě a spoustu dalších

Podzimní tvoření se neslo v duchu soviček, draků, padajícího listí a Martinovských koníků. Výrobky a kresbami jsme si ozdobili naši malou družinu.

Na sv. Martina jsme navštívili školní cvičnou kuchyň, kde jsme si upekli svatomartinské rohlíčky s náplní ořechovou a povidlovou, mňam, dětem se moc povedly.

Děti se zúčastnily Stezky s draky, kde plnily úkoly draka Fraka a zachraňovaly princeznu Kateřinu. Po splnění úkolů čekala na děti v cíli sladká odměna.

Nechyběly procházky do přírody, okolí Tovačova, kde jsme pozorovali podzimní přírodu, její rozmanitost, poznávali lesní zvířata, ptáky a stromy. Sportovali nejen v přírodě, ale i v tělocvičně a pěkně si protáhli svá těla.

A teď nastává jedno z nejkrásnějších období konce roku, kdy se těšíme na příchod adventního času, čekání na Vánoce, a hlavně děti na Ježíška.

vychovatelky ŠD

Listopad v mateřské škole

Pomaličku se blíží období, na které se snad všechny děti těší - zima. V tomto měsíci se již pomalu ve svých třídách připravují na vánoční besídky pro své rodiče, ale také v listopadu zažily spoustu aktivit.

V pondělí 7. 11. si děti z Berušek a Medvídků vyjely do olomouckého kina Metropol na divadelní pohádku Brouk Pytlík. Představení bylo plné písniček, legrace a napětí a jedním slovem bylo úžasné.

V pondělí 14. 11. proběhla ve třídě Berušek a Medvídků beseda o dentální hygieně. Děti se od odborníků dozvěděly, jak si správně čistit zoubky a proč je péče o zoubky důležitá. Za možnost besedy děkujeme mamince Krybusové.

V pátek 11. 11. děti netrpělivě vyhlížely, zda k nám do školky zavítá svatý Martin a se svým bílým koníkem nám přiveze sníh. Děti ho přivolaly básničkou a písničkou a svatý Martin se opravdu objevil, ale sníh nepřivezl. Za to děti odměnil lízátkem a papírovou vločkou. Jaké bylo překvapení, když o týden později opravdu začaly z nebe padat první sněhové vločky.

V úterý 15. 11. proběhlo v MŠ již tradiční vánoční focení s panem Blaťákem. A týden na to 22. 11. zavítalo do MŠ divadlo s krásnou pohádkou „Ježkova dobrodružství“. Byla plná písniček, převleků a dětem se moc líbila.

Všichni se budeme pomalu připravovat na nejkrásnější období roku - Vánoce. Na děti v MŠ čeká před vánočními prázdninami spousta akcí, ale o tom zase příště.

p. uč. Lenka Šálková, MŠ

Listopad ve školním klubu

Měsíc se opět chýlí ke konci, jako se tiše snáší listí ze stromů... hodně a krásně jsme si ho společně užili. Dováděli jsme s družinou ve školní tělocvičně na Halloween, uctili jsme

vzpomínkou „dušičky“ a vyrobenými lucerničkami válečné hrdiny, vyráběli jsme ptáčky a vločky, tvořili obrázky s draky do soutěže Podlavičníku, odpočívali při pohádce, ale také se hýbali, povídali si o tom, jak se příroda ukládá k zimnímu spánku, jak vidí nevidomí svět kolem sebe, jak se lidé u nás i ve světě zdraví a začali jsme se připravovat na adventní čas...

Petra Nemravová, vychovatelka ŠK

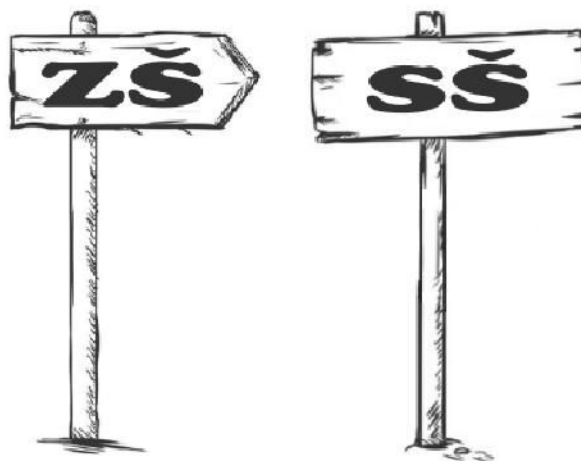
Jak loňští deváťáci hodnotí přestup na střední školy

Uplynulo pár měsíců od doby, kdy ZŠ Tovačov opustili loňští deváťáci, kteří odešli na různé střední školy a učiliště, což byla pro jejich životy velká změna, která toho s sebou přinesla spoustu nového a v mnohých případech i těžkého. První zkouška nastala už ve chvíli, kdy si, teď už prváci, museli zvykat na nový kolektiv ve třídě, nové učitele a nové prostředí školy, to samo je osobě dost náročné, k tomuto se přidala hromada nového těžkého učiva, kterého je na většině středních škol rozhodně více než na škole základní. Protože všichni loňští deváťáci pochází z malých měst a vesnic, musí dojíždět, to je další komplikace, většina z nich musí brzo stávat, aby stihla ranní autobus, ale pak třeba 10 minut čekají před školou, odpoledne domů dojíždí pozdě, jednak kvůli dlouhému rozvrhu, jednak zase kvůli autobusům. Ale nehledejme na tom jen to negativní, přestup přinesl i spoustu pozitivního, třeba poznávání nových lidí a nabírání nových zkušeností, také se díky zátěži žáci naučí lépe zvládat stres a neúspěch, což je pro život velmi důležité.

A jak to vidí samotní loňští deváťáci:

- Přechodu ze základky na střední jsem se strašně moc bála, protože nemám ráda změny a seznamování v novém kolektivu. Přišla jsem do třídy a sedělo tam dalších 26 holek a já se neskutečně bála, jak to všechno zvládneme v tak velkém holčičím kolektivu. Jelikož se ze všeho stresuju, tak jsem v hlavě měla ty nejhorší scénáře, co všechno by se mohlo dít. Prvních pár dní bylo extrémně náročných, ale po nějakém čase jsme se už všechny seznámily a zjistily, že to společně zvládneme. Celkově to nebylo tak hrozné, jak jsem čekala. Většina lidí je ve stejné situaci, že tam nikoho nezná, takže se nemusíte vůbec bát toho, že byste si tam nikoho nenašli. Takže po skoro třech měsících můžu říct, že si na novou školu začínám zvykat, našla jsem si nové kamarádky, ale taky nezapomínám na učení, kterého je taky dost. Přestože novou školu začínám mít ráda, pořád vzpomínám na základku a skvělý kolektiv, který jsme tam měli.
- Tak už to není, že vstanu v 7:10, převleču se, najím se a jdu. Někdy musím vstávat i v 5 hod, abych stihl školu, a někdy se vracím domů v 17 hod, ale je fajn, že jsem někde, kde mě to baví a doufám pak i bude žít, ale zas někdy mi už leze na mozek, když slyším "jste elektrikáři" třeba klidně i 12x za den, no, ale to jenom ze začátku, teď už je to ok. Taky jsem ve školním kroužku, který mě baví a je tam plno dobrých věcí. Učení je mnohem víc, ale zvládám to.
- Při přestupu do nové školy jsem se bála, jaké to bude, jestli si sednu s třídou, jací budou učitelé. Jakmile nastal první den a já poznala mou třídu i s třídní, tak ze mě vše opadlo. Třída byla, je báječná. A co se týče učitelů, super. Zatím na střední zvládám vše líp než na základce.
- Přestup byl ze začátku samozřejmě asi pro každého dost stresový, pár dní před první školním dnem jsem i blbě spal. Nicméně po adaptáku už jsem byl se svou třídou spokojen.
- Učím se každý den do noci. Takže nemám čas. V pondělí píšeme tři velké čtvrtletní práce v jeden den, takže toho o přestupu moc nenapíšu.
- Asi bych se klidně vrátila zpátky na základku, ze začátku jsem byla ráda že jdu pryč, ale ten kolektiv, co jsme měli 9 let, je úplně něco jiného než teď na střední, nikoho jsem tam neznala a bylo to takové, no... učení mi přijde na střední lepší, protože nás do toho tak nenutí, nehrotí to tolik apod., ale ten kolektiv, no... já si říkala ok, noví lidi, nové já, méně děcek atd., vyspělejší... Je to ale naopak, mám ve třídě pár lidí, které buď nemám ráda a nebo jsou to totální děcka, "šikanujou" nějaký lidi z mé třídy a nějak si říkám, že to na základce bylo jiné.. chybí mi tam ti lidi, ale jinak to je asi v pohodě, krom toho, že bývám doma klidně i až v 6, učení je celkem těžší, ale zvládnout se to dá.

- Naštěstí jsem narazila na dobrý třídní kolektiv, který se podporuje a pomáhá si. Moje škola nabízí spoustu mimoškolních aktivit, které mohou zpestřit nebo doplnit studium, nebo jiné, které nám od učení poskytnou odpočinek. S učením je to tak, že před nástupem na střední mě celé mé okolí děsilo, jak se mi zhorší známky, ale uplynulo čtvrtletí a jsem nejlepší ve třídě a sbírám samé jedničky jako na základní škole, zatímco někteří moji spolužáci propadají, ale k čemu mi to je, když mě škola nebaví. Miluji ve škole hodiny matematiky, fyziky a informatiky, ale v dějepisu a psychologii počítám každou vteřinu do zvonění, chtěla bych tento článek využít jako malé varování pro ty, které výběr střední školy teprve čeká, doopravdy nad volbou přemýšlejte a nepodávejte si někde přihlášku, jenom proto, že je to „prestižní škola“.
- Přestup byl určitě nějakým způsobem náročný. Bylo hodně věcí, na které jsem si musela zvyknout, ale teď už to je v pohodě. Nebyla jsem z ničeho překvapená, všechno jsem tak nějak čekala. Možná mě trochu překvapilo, že nám většina učitelů vyká, to byl dost nezvyk. Za ty tři měsíce člověk leccos pochopí a leccos mu dojde, třeba to, že nemusím vyjít s každým (a teď nemyslím kolektiv, ale i učitele). Je divný, že už nám nikdo nestojí za zadkem a neříká, jak přesně máme všechno dělat, nikdo „neotravuje“ se sešity nebo okraji v nich. Najednou se člověk musí postavit na vlastní nohy. Každému je teď jedno, jaké máme známky nebo jaké jsme měli. Jdeme tam úplně s čistým štítem, nikdo nás nezná. To bylo na jednu stranu super a na tu druhou to bylo děsivé. Snažím se si udržet dobré známky, ale je to pro mě těžké, nikdy jsem se nemusela učit a teď najednou musím. Na střední jsem se vůbec netěšila, i když jsem šla na tu svoji "vysněnou", ale teď jsem asi ráda.

Veronika Drábková, naše nejnadanější loňská devátáčka

Ráda bych poděkovala nejen Veronice, ale i ostatním loňským devátákům, kteří se o své prožitky, postřehy a dojmy s námi podělili. Snad uklidní devátáky letošní, že přestup na střední školy je sice náročný krok, ale dá se zvládnout.

Přeji vám, moji milí loňští devátáci, ať se vám daří a budu ráda, když se přijdete zase podívat k nám do školy a říct nám, jak se vám vede.

A vám, letošní devátáci, přeji, ať ten svůj přechod z naší školy zvládnete co nejlépe.

p. uč. Marcela Haraštová

Halloween ve škole

Již několikátý rok pořádá školní parlament "Halloween ve škole". Členové parlamentu vyzdobí školu a vyhlásí soutěž. Soutěží se o nejlépe vyzdobenou třídu a nejstrašnější a nejoriginálnější kostým či masku. Všichni si to vždy užijí a těší se na další rok.

Letos poprvé zavedla děvčata z parlamentu novinku - koutek strašidelného líčení. Před vyučováním v prostoru šaten využila spousta dětí jejich nabídku a odcházela do vyučování s téměř uměleckým hallowenským líčením.

foto p. uč. Jitka Lehká a p. as. Helena Řihošková

Projektový den ve čtvrtých třídách

Žáci čtvrtých tříd se druhý listopadový týden zaměřili ve výuce na ochranu přírody. Téma lesnictví, myslivost a les využili ve všech vyučovacích předmětech. Také v písničkách, básničkách nebo v příbězích z lesa.

V pátek, zrovna na sv. Martina, se všichni těšili na besedu s Jiřím Kohnem, lesním pedagogem, který jim přišel povídat o zajímavostech z této oblasti. Přinesl s sebou spoustu věcí, které si děti mohly nejen prohlédnout, ale i vyzkoušet a osahat. Byly to různé myslivecké trofeje, vábničky, dalekohled, maketa myslivecké pušky a také myslivecký pes, drsnosrstý jezevčík jménem Agáta.

Beseda rychle uběhla, otázka střídala otázku a všechny mrzelo, že je konec. Na tak zajímavé téma by totiž nestačil ani celý den. V páté třídě bychom rádi využili Jirkovy nabídky - dozvědět se zase něco nového formou vycházky a různých aktivit přímo venku, v přírodě.

Už teď se těšíme.

Žáci 4. A a 4. B

Projektový den třetích tříd

Ve středu 9. 11. 2022 se žáci třetích tříd neučili klasicky, ale byl to projektový den nazvaný "Tovačovské ptactvo".

Abychom děti motivovali, první hodinu jsme jim ve třídách pouštěli dokumentární filmy o našem vodním ptactvu. Paní učitelka Hudcová ve své třídě 3. A, já s paní asistentkou Markétou Třasoňovou našim dětem ve třídě 3. B. Zde jsme se dozvěděli něco o datlovi, čápu černém, skorci vodním, tetřevovi a sýci rousném.

Druhou hodinu, za doprovodu pana ornitologa Jiřího Šafránka z Přerova, jenž byl garantem našeho projektu, jsme se společně vydali na naše rybníky ptactvo pozorovat. Děti, vybavené dalekohledy a tvrdým pečivem, které bylo určené hladovým kačenám, natěšeně šly. První zastávka byla u rybníka Kolečko, kde jsme kačeny zpozorovali a mysleli si, že k nám připlují. Budto byly velmi plaché, nebo málo hladové, ale nestalo se tak. Dubovou alejí jsme šli směrem k rybníku Hradeckému. Zde nás pan ornitolog seznamoval s přírodou. Zastavili jsme se např. u pokáceného stromu, který měl na sobě cedulku, že je chráněný. Děti musely uhodnout, proč asi. Pan ornitolog nám vysvětlil, že je to proto, že v něm žijí larvy, ze kterých se po čase vylíhnou různí brouci. Nebo na jednom stromě byla připevněna mřížka a děti opět hádaly, z jakého důvodu. Dozvěděli jsme se od něj, že je to proto, aby se mýval, který u nás žije, nedostal k ptáčkům do stromu, kde hnízdí. A opět byla nastolena otázka, proč se mýval tak jmenuje. Byli jsme poučeni panem ornitologem, že protože si vždy svou potravu náležitě umyje. Po krátkém čase jsme se objevili u Hradeckého rybníku a tam nás kačeny vítaly. Děti byly šťastné, že je konečně mohly svým tvrdým pečivem nakrmit. Správně odpovídaly na otázku, jaké má zbarvení samička a jaké sameček. Na Hradeckém rybníku pomocí velkého dalekohledu, vybaveného velkým stativem, jsme mohli pozorovat racky i kormorány. Po cestě na Křenovský rybník byly slyšet zvuky ledňáčků, kteří u nás rovněž žijí. Na jeho hladině jsme viděli hejno volavek bílých a šedých a hejno racků.

Pozorování bylo velmi zajímavé a naučné pro všechny. Poslední hodinu jsme se opět vrátili do svých tříd, kde jsme vyráběli výrobky. 3. A vyráběla krmítka pro ptáčky a naše třída 3. B ptáčky z barevného papíru. K výrobě ptáčků se přidaly i děti ze 4. A a paní asistentka Petra Nemravová. Papíroví ptáčci budou viset u šaten a každý den nás ve škole přivítají.

Projektový den se nám vydařil, počasí vyšlo a děti byly obohaceny o poznatky z přírody poučivou formou.

tř. uč. 3. B Eva Životková

Povídka

Volant v rukou ženy je katastrofa... alespoň té mé

„Jed'! Máš zelenou!“ křičím na svou ženu, která si stále plete jedničku se zpátečkou.

„Jo pořád. Vždyť jedu...!“

Neříkám, že je má milovaná žena hloupá. To v žádném případě! Je až nad míru snaživá ve většině svých koníčků, které vyzkoušela. Plavání, pletení, vaření, pečení, košíková, fotbal, golf, tenis, zahradničení, kadeřničení, ale v obou případech spíše to ničení, kaligrafie, biografie, autobiografie, fotografie a fotografování, masérství, turistika, ať už pěší nebo na kole, kanoistika, kulturistika, ale automobily, co se týče praxe, nejsou její silná stránka.

„Zařad', Bože, zařad'! Jedničku, ne zpátečku!“ Křičíc na svou manželku jsem křečovitě svíral opěradlo našeho vozu v domnění, že se při nárazu udržím, nevyletím předním sklem a nepřistanu někomu na kapotě.

„Řadím! Jedu!“ křičí má žena, která už si zase spletla jedničku a zpátečku. Kdyby za námi nestál nablýskaný Mercedes, ve kterém našťavaně troubil dvoumetrový namakaný kulturista, bylo by mi to fuk.

Jak jste asi logicky vyvodili z toho, že si má žena neustále plete rychlostní stupně a zpátečku, narazili jsme do toho kulturisty, kterému prozatím budeme říkat třeba John. John tedy vystoupil z auta a automaticky šel k mému okénku.

„Stáhni to vokýnko! Dělej!!!“ pravil studovaný intelektuál John. Stáhnul jsem na jeho přání s děsem v očích okénko a čekal, co se bude dít.

„Tak tos ty do mě napálil, jo?“ ptal se dále.

„To né já, to tady moje žena, tady,“ vykoktal jsem ze sebe a ukazoval jsem přitom na Cé-cile.

„Tak ty to budeš svádět na ženskou, ty srabe?! Vylez! Hned!!!“ zakřičel John. Opatrně, ale velmi opatrně jsem otevřel dveře od vozu, postavil jsem se před Johna a připadal si vedle něj jako ondatra pižmová.

„Ted' se mi pěkně omluvíš a zaplatíš mi ten nárazník! Rozuměls?!“ zařval rázně.

„A...ano, jistě. Omlouvám se vám za ten nárazník. Berete šeky? Víte, já u sebe zrovna nemám hotovost...“ Je pravda, že jsme jeli z nákupů a utratili všechny peníze.

„Ty u sebe nemáš hotovost, jo? Tak já ti dám takovou hotovost, že to do smrti nespočítáš!!!“ S těmi slovy mi vypálil jednu mezi oči. Z auta vylezla Cécile a pravila: *„Helejdte se. Já neumím řídit, protože mne to můj muž nenaučil. Na jednu stranu si tu ránu zasloužil, ale na stranu druhou ted' nevidí, tudíž nemá jak řídit a v kufru nám taje zmrzlina. Chcete to riskovat?“* Moje žena je opravdu dobrá vyjednávačka. Po tomhle proslovu John ani nemukl a do nemocnice nás odvezl on. Po cestě se mi ještě několikrát omluvil.

V nemocnici se nám ale stala jiná nepříjemnost. Na pohotovosti mi řekli, že mám přeraženou nosní přepážku, ale jelikož nemají na urgentu čas, poslali mne na nosní. Nemocníci jsme bloumali a nosní ne a ne najít. *„Líná huba, holý neštěstí. Někoho se zeptám,“* říkám si. Kolem mne šel taky takovej doktor kulturista namakanej, ten měl ale ke všemu ještě obrovský nos.

„Dobrý den, prosím vás, kde je tady nosní?“ zeptal jsem se slušně. Asi jsem ho touto větou urazil a ten se pak naštvál a bez vysvětlení mi vrazil další, tentokrát do brady.

Po těchto ranách jsem již vypadal jako Quasimodo. Rychle jsem běžel na urgent, aby mi alespoň zastavili krvácení.

Domů jsme přijeli oba naštvaní a za vše samozřejmě mohla má žena, která neumí řídit. A taky jsem jí to patřičně vytknul: „Tohle by se nestalo, kdyby ses naučila používat řadicí páku!“

To jsem ovšem neměl dělat. Jak víte, má žena si nikdy pro ránu nejde daleko, a tak se stalo, že do grenobelské nemocnice jsme toho dne jeli ještě šestkrát. Večer už jsem ani nevěděl, která část těla je moje, a která mi byla darována. V pravém lokti jsem měl šrouby, v levém zase nitě. Hubu jsem měl zadrátovanou skrz naskrz a místo levého ucha jsem měl našité ucho králíčí, jelikož lidské už jim došly (jako by jim tam každý den někdo chodil a ty uši snad vykupoval, nebo co). Každopádně jsem udělal pojišťovně díru do rozpočtu, a proč to? Kvůli mé na automobily netalentované ženě. A proto naléhám na všechny ženy: pokud chcete být živé a zdravé a mít stejně zdravého manžela, jezděte, prosím vás, raději na kole!

Jakub Vavrouch, 7. A

Podzim v 7. A

Po prázdninách jsme se vrátili do třídy v plné pubertální síle, kde na nás čekala krásná výzdoba z loňské výtvarné výchovy od naší paní učitelky třídní. U některých autoportrétů jsme ale museli hádat, kdo na nich vlastně je. 😊

V českém jazyce jsme podpořili prosbu tatínka malého Štěpána, který leží ve Fakultní nemocnici Olomouc s vážnou nemocí. Poslali jsme mu spoustu pohledů z okolí našeho bydliště a školních výletů.

Za okny je pochmurno, tak jsme si přivolali barevný podzim alespoň pomocí naší nástěnky. Pod vedením paní asistentky jsme vyčarovali krásně rozvětvené stromy na pestrobarevném pozadí. A hned je ve třídě veseleji.

Spolu s paní učitelkou Borkovou jsme, za velkého utajení, přichystali pro naši paní asistentku Dočkalovou velké narozeninové překvapení v podobě polštáře s našimi jmény, dortu a spousty svíček s našimi podpisy. Určitě jsme jí udělali velkou radost.

Ted' už třídu začínáme pomalu připravovat na Vánoce, na které se samozřejmě všichni moc těšíme.

Žáci 7. A

Turnaj ve stolním tenise

Základní škola ve spolupráci s oddílem stolního tenisu uspořádala dne 22. listopadu 2022 již čtvrtý ročník turnaje jednotlivců a dvojic ve stolním tenise („ping pongu“). Turnaje se zúčastnilo celkem 38 žáků druhého stupně. Ti byli následně rozděleni do čtyř turnajů - chlapeckého, dívčího a každý z nich ještě na singl a double turnaj. Bylo odehráno přes na 180 zápasů na osmi stolech. Tato enormní zápasová zátěž se odehrála během pěti hodin, když si žáci turnaj organizovali sami a to tak, že si museli časově rozvrhnout své zápasy, jak v turnaji jednotlivců, tak v turnaji dvojic. Hrál se systémem na dva vítězné gemy do 11 bodů.

V chlapeckém turnaji jednotlivců se na třetím místě umístil Martin Lehký (9. A), na druhém místě Jakub Kohn (9. A) a turnaj vyhrál Radek Nemrava (8. A).

Vítěz musel sehrát celkem 11 zápasů postupně ve skupinách a ve vyřazovacím pavouku a Radek neztratil za celý turnaj ani jeden set. Chlapecký turnaj dvojic ovládli hráči Marek Gavenda (9. A) spolu s Martinem Lehkým (9. A). Na druhém místě se umístili David Pečenka (9. B) a Michal Krameš (8. A) a na třetím místě se pak umístila dvojce Tomáš Formánek (9. A) a Lukáš Zvonek (9. A).

V dívčím turnaji jednotlivců, který se hrál ve dvou skupinách s následným pavoukem čtyř nejlepších děvčat z každé skupiny, jasně dominovala opět Sofie Zaoralová (9. A), která neprohrála ani jeden zápas. Na druhém místě skončila Sára Mračková (9. A) a na třetím místě Helena Uhlířová (8. A).

V dívčím turnaji dvojic byla nejlepší Karolína Milerová (9. B) se Sofií Zaoralovou (9. A), na druhém místě se umístila Sára Mračková (9. A) a Viktorie Smolková (9. A) a na třetím místě Karolína Skaličková (9. A) a Michaela Symerská (9. A).

p. uč. Tomáš Šilha

Perličky ze školních lavic

- Co jsou to dušičky?
Svátek odumřelých.
- Převeď z českého nářečí do moravského větu:
„To jsou ale vejťahové.“
„To jsou ale výtahové.“
- Moji kamarádi vycvičili svoje andulky tak, že dokázaly napodobit jejich vlasy.
- Vlastník a vlastnitelka.

(dodaly p. uč. Marcela Haraštová a p. a. Petra Nemravová)

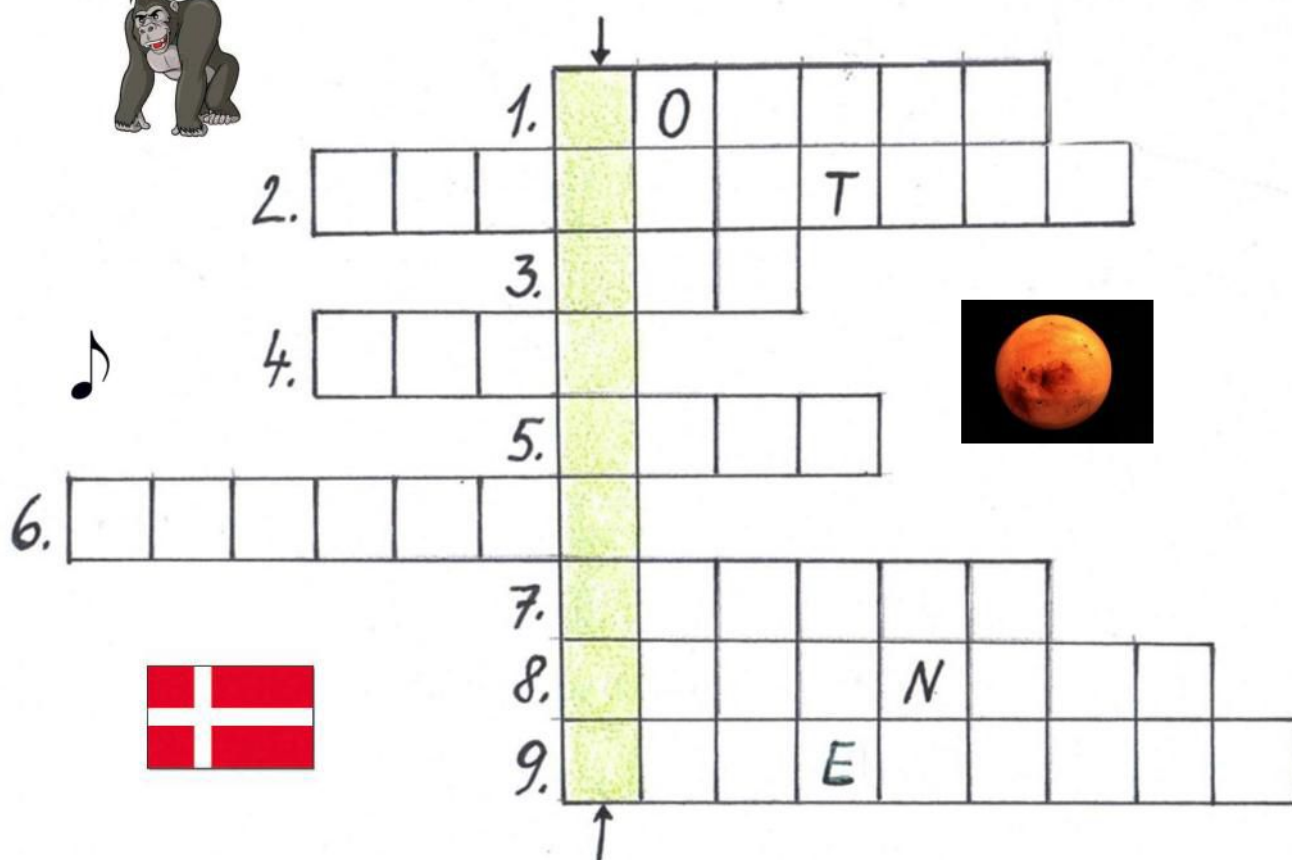
Listopadová křížovka

Lidé byli, jsou a budou fascinováni vesmírem. V dnešní době jsou už některá z jeho tajemství objevena, vysvětlena, a dokonce i probádána. Něco ale zůstane navždy jen pouhou domněnkou.

Zajímají tě planety naší sluneční soustavy?

V tajence najdeš jméno jednoho z měsíců planety Jupiter.

1. Velká černá opice
2. Nejjižněji ležící světadíl
3. Dopln: první čtvrtě, úplněk, druhá čtvrtě, ...
4. Hudební značky
5. Čtvrtá planeta sluneční soustavy
6. Dopln: Měsíc je přirozená ... Země
7. Jaký stát má červenou vlajku s bílým křížem?
8. Tallin je hlavní město...
9. Co nastane, když exploduje hvězda?

TAJENKA: _____

Martin Nemrava, 6. A

Vypravování devátáků o Pyšném tričku

V hodinách slohu žáci devátých tříd opakovali a procvičovali slohový útvar vypravování. Někteří z nich svůj pohádkový příběh o Pyšném tričku zvládli vtipně, obratně a kreativně, tak mi dovolu, abych se o ty nejpopovedenější s vámi podělila.

p. uč. Marcela Haraštová

Za sedmero horami a sedmero řekami žilo jedno pyšné, ale velmi krásné tričko. Bylo pestře barevné, krajkami vyšíváné, a i mašličku mělo a v celé velké skříni se nenašly žádné tepláky, kterým by se tohle krásné tričko nelíbilo, nebo ho dokonce nemilovaly.

Jednoho nehezkého dne Maruška, majitelka skříně, přinesla jakési staré a páchnoucí ponožky. „Fuj! Táhni odtud, ty špínó jedna! Ještě z tebe moly chytanu!“ řeklo tričko rozzlobeně. „No jo, molů u nás na statku bylo hodně, podělím se s tebou, chceš, ty onuce?“ ponožky byly oproti tričku klidné a veselé, spíš si z trička utahovaly.

Soužití těchtole dvou kusů oblečení nikdy nebylo klidné. Bylo to jako na bojišti, a i všechny ty tepláky, kterým se dřív tričko tak líbilo, teď už bolely nohavice z těch neustálých hádek. Klid nastal jedině, když si Maruška vzala jednoho z nich na sebe. U ponožek to nebylo nic neobvyklého, ty si brala minimálně dvakrát do týdne, zato tričko, to si brala tak dvakrát za rok. Bylo přece sváteční.

Ubíhala léta a Maruška nakonec z trička vyrostla. Jednoho rána si ho vzala, ale nakonec se vrátila v jiném. Co se s tímhle pyšným tričkem stalo? Vyhodila ho? Týrá teď jinou skříň? To nikdo neví a asi se ani nedozví. To, co se ale zdálo být jisté, bylo to, že ve skříni po letech válčení konečně zavládne mír. Tahle představa se zdála být tak jistá a tak krásná jen do doby, než Maruška přinesla nové krásné, ale zase pyšné šaty.

Karolína Doleželová, 9. B

Za sedmero horami a řekami žilo jednou jedno tričko, které vynikalo nad ostatními svou pyšností. Nikdo jej neměl rád, protože se nad všemi jen vytahovalo a posmívalo se ostatním.

Jednoho dne, časně zrána, se pyšné tričko rozhodlo, že si vyjde na procházku. Šlo přes hory a lesy, až uvidělo sedět na okraji řeky zablácené smutné tričko, jak pláče a nařiká. „Copak se stalo?“ zeptalo se se smíchem pyšné tričko toho smutného. „Spadlo jsem do řeky a teď jsem celé ušmudlané a špinavé a vypadám strašně,“ nařikalo smutné tričko. „No, to máš pravdu. Vypadáš, jako bys vylezlo ze smetí. Zato já vypadám krásně jako z čistírny,“ vychloubalo se pyšné tričko a nechalo jej tam plakat. A tak šlo a šlo, až najednou zjistilo, že si připadá nějaké vytahané. A bylo tomu tak, rukávy mělo vytahané skoro až po zem a také bylo o něco vyšší. O kus dále potkalo další tričko a znova se začalo vychloubat: „Já mám mnohem lepší barvu než ty a také lepší materiál!“ A tak se pyšné tričko nad ostatními vytahovalo a vytahovalo, až se celé vytáhlo do takové míry, že už nemohlo chodit a zůstalo ležet roztahané na cestě.

Druhý den procházel po cestě jeden starý pán, který pyšné tričko uviděl a řekl si: „To je ale pěkný hadr, zrovna takový se mi hodí na vytírání podlahy.“ A tak jej vzal domů a z pyšného trička se stal ušmudlaný hadr na podlahu.

Michaela Symerská, 9. A

Ve výloze drahého obchodu bylo vystaveno krásné tričko. Bylo bleděmodré s bílou květinovou výšivkou na levém rukávu se zdobeným výstřihem a lemem.

Jednou do obchodu vešla elegantní dáma a tričko si se zájmem prohlížela a koupit neodolala. Tričko si řeklo: „Už se na nový domov moc těším.“ Hned druhý den bylo tričko na velké akci a velmi si ji užilo. Všem se líbilo a tričku to velmi lichotilo. Majitelka si ho oblíbila pro jeho vzhled a příjemný materiál. Proto ho často nosila. Musela o něj pečovat, aby bylo stále krásné a slušivé. Tričku tato péče byla příjemná, a tak se začalo nad ostatní vytahovat a povyšovat. Po časté péči však tričko začalo být vybledlé, už nezářilo jako dřív, měnilo tvar a vypadalo obnošeně. Proto jej majitelka nosila méně a méně. Tričko začalo být smutné a říkalo si: „Jsem ošklivé a majitelka mě už nechce nosit.“ Tričko si postupně uvědomilo, že se k ostatním chovalo nepěkně. Když se tričko dozvědělo, že jej majitelka chce podarovat, tak řeklo: „Je mi líto, že mě moje majitelka nechce, ale budu zase chodit ven s někým jiným.“

Než jej majitelka podarovala, všem se omluvilo za své chování a s ostatními se rozloučilo. U další majitelky se cítilo spokojeně a bylo opět nošené.

Terezie Šugová, 9. A

Žil byl v bažinách zlý a hodný čaroděj. Jednou k nim přišlo tričko pyšné na svou krásu, avšak bylo potrháno a mělo všude díry.

Hodný čaroděj pravil: „Uděláme ti takový prací prášek, který ti zalepí všechny díry a budeš zase zářit krásou jako dříve!“ Ovšem na něco ho upozornil: „Půjdu pro potřebné suroviny a ty tady počkej a za žádnou cenu nechoď do dveří v rohu!“ Zatímco hodný čaroděj šel pro ingredience, tak zlý čaroděj mu říkal: „Nevěř tomu starému hlupákovi a pojď se do dveří podívat, budeš krásnější než kdy dřív!“

Tričko oslepené věčnou krásou vešlo do dveří a nestihlo ani zavřít dveře a sežehl ho drak. A z toho plyne ponaučení: nechoďte tam, kam nemáte.

Marek Gavenda, 9. A

Halloween v 5. A

Již druhým rokem se naše třída těšila na halloweenskou oslavu a podle toho se náležitě připravovala. Asi týden předem jsme se dali do strašidelné výzdoby třídy. Čas ve třídě s námi trávili kostlivci, řehtající se čarodějnice, myši, netopýři a jiná havěť. Jaká by to byla oslava bez hostiny? Aktivní žáci pro všechny připravili pohostění, ochutnali jsme i sušené cvrčky. Ve strašidelných kostýmech nás možná ani nepoznáte.

Jaká byla naše radost, když třída 5. A byla vybraná mezi nejlépe vyzdobené a připravené.

V hodině českého jazyka jsme vymýšleli strašidelné příběhy na zadaných pět slov. *Kostlivec – ulička – smrt – krev – duch*. Pracovali jsme většinou ve dvojicích, někdo i jednotlivě. Práce se nám líbila, posuďte sami, jak se nám podařila.

Ulička Smrti

autorky: Štěpánka, Sofie, Anetka

V Uličce Smrti zemřelo bolestivou smrtí 5 448 lidí. Ještě teď je tam mnoho krve. Povídá se, že tam straší jejich duchové. Minulý týden jsme to tam šly prozkoumat a našly jsme dalších 8 mrtvých. Uslyšely jsme šramot. Duchové na nás zaútočili. Rychle jsme utíkaly. Měly jsme štěstí, že jsme přežily. Od té doby se uličce Smrti vyhýbáme.

Halloween

autoři: Štěpán a Mikuláš

Jednoho krásného rána začal Halloween. Děti se oblékaly do kostýmů. Já jsem šel za kostlivce a můj nejlepší kamarád za ducha. Odpoledne jsme šli s kamarády ven strašit se do temné uličky. Najednou jsme si všimli červené tekutiny. Šli jsme blíže a zjistili jsme, že je to krev. Vyděsili jsme se. Už byl večer a kamarádi u mě přespávali. Dívali jsme se na televizní noviny. Zjistili jsme, že v té uličce jeden člověk zavinil smrt. Usnuli jsme u televize a tím končí Halloween a náš příběh.

Nemáte chuť vyzkoušet si to také? Halloween již není, vymyslete si jiná slova a vytvořte si svůj příběh. Třeba na slova *rolnička – stromček – anděl – cukroví – ticho*. Ať se vám práce daří a baví vás tak, jak bavila nás.

p. uč. Jana Héniková, foto p. as. Gabriela Rusňáková

Žákovský parlament vyhlašuje soutěž:

„O nejhezčí vánočně vyzdobenou třídu“

Podmínky:

- soutěží každá třída naší školy (1. i 2. stupeň)
- ve vánoční fantazii se meze nekladou
- nejhezčí 3 třídy vybere a odmění porota

Ukončení soutěže: 21. prosince 2022 (středa)

Vánoce ve škole

Přijďte se vánočně naladit, poslechnout si vánoční písničky, vyrobit si vánoční přání, vánoční dekorace, dát si vánoční punč nebo vánoční perník.

Budeme se na vás těšit v úterý 13. 12. 2022 od 16 hodin.

V rámci Vánoc ve škole proběhne také vánoční knihkupectví.

Sbírka Vánoční hvězda

„Kupte si Vánoční hvězdu a celé Vánoce Vás bude hrát pocit, že jste pomohli těžce nemocným dětem“ je motto charitativní sbírky „Vánoční hvězda“, která pomáhá financovat náročnou protinádorovou léčbu dětí na Dětské klinice Fakultní nemocnice v Olomouci.

Již poněkoličkáte se 28. listopadu do této sbírky zapojili žáci a rodiče naší školy a zakoupením 109 malých Vánočních hvězd a 142 velkých Vánočních hvězd přispěli na konto Sdružení Šance, které sbírku pořádá, **úctyhodných 23 580,- Kč.**

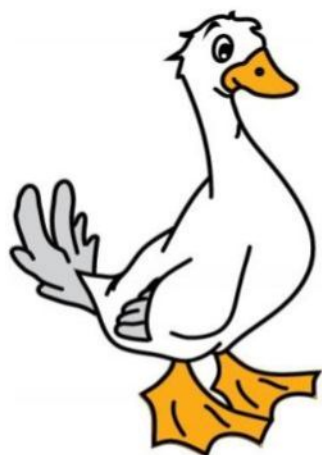
Touto cestou bych chtěla za Sdružení Šance poděkovat všem, kteří se i letos do této humanitární sbírky zapojili a zakoupením Vánoční hvězdy podpořili dobrou věc.

Každý, kdo si květinu zakoupil, může prožít Vánoce s hřejivým pocitem, že cosi dal, někomu potřebnému, bezmocnému....

p. uč. Jitka Lehká

Svatomartinské tvoření v 1. B

Prvňáčci si „upekli“ v hodině pracovních činností svatomartinskou husu :-).

p. uč. Barbora Valíčková

Výtvarné čarování

Druhé cestování ve výtvarném kroužku bylo doslova křížem krážem napříč světem. Blíží se Vánoce, a tak jsme s malými výtvarníky navštívili děti v různých zemích. Jak tam slaví vánoční svátky, jaké mají zvyky, zdobí stromeček a co tradičního se v té které zemi peče a vaří? Každý si vybral jednu vlajku, dozvěděl se spoustu zajímavostí a vánoční obrazy byl na světě...

Příště se sejdem 16. 12. v předvánoční atmosféře, ale už teď se můžete těšit, kam se tentokrát vypravíme...já už se moc těším.

Petra Nemravová, vedoucí kroužku

Jóga zábavně

Paní učitelka Barbora Valíčková vede kroužek Jógy pro naše nejmladší žáky a pochvaluje si, jak jsou děti moc šikovné a jaké dělají pokroky. A nabízí vám čtenářům nahlédnutí do kroužky v podobě několika fotek.

Soutěž

Papírových draků Felixů a dračic Alžbět se mi sešlo v kabinetě opravdu hodně. Bohužel ale musím říct, že si někteří z vás špatně přečetli zadání soutěže a nemalovali draky papírové, ale pohádkové. Správně by měli být autoři těchto obrázků ze soutěže vyloučeni, ale protože jich bylo víc a jejich obrázky byly opravdu hezké, výjimečně jsme pro ně udělali samostatnou kategorii a ty nejzdařilejší výtvořky budou oceněny. Ale příště pozor! Hlídejte si zadání soutěže! A tady už máte jména vítězů a jejich obrázky:

Kategorie 1. třídy:

1. místo – Bohdana Dorazilová, 1. A

3. místo – Etien Lehký, 1. B

Kategorie 2. třídy:

1. místo – Kateřina Doleželová, 1. B

1. místo – Martin Kuchař, 2.A

2. místo – Ondřej Mlčůch, 1. B

1. místo – Elena Mračková, 2. B

2. místo – Veronika Zavadilová, 2. A**Kategorie 3. až 5. třídy:****1. místo – Zdeněk Škobrtal, 5. A****2. místo – Taťána Pavlíková, 2. B****2. místo – Filip Churavý, 3. A****3. místo – Ondřej Novák, 2. B****3. místo – Emma Minaříková, 3. A**

Výjimečná kategorie - nepapíroví draci:**1. místo – Helena Kopecká, 3. B****2. místo – Elena Oherová, 3. B****2. místo – Karolína Nguyen, 2. A****3. místo – Markéta Ptáčková, 3. B**

Vítězům gratulujeme. Čekají na ně drobné odměny, které si mohou jako obvykle vyzvednout po vyhlášení ve školním rozhlasu u mě v kabinetě.

p. uč. Marcela Haraštová

Nové zadání soutěže

Za několik dní bude chodit svatý Mikuláš s anděly a čerty a odměňovat hodné děti a trestat ty zlobivé. A naše další zadání soutěže bude mít hodně společného právě s čerty. Namalujte, vymodelujte nebo vyrobte peklo i s čerty. Můžete ztvárnit i samotného vládce všech čertů Lucifera.

Takže ještě jednou: dnešní téma je čertovské. Namaluj nebo jinak ztvárni peklo i s čerty.

Spěchejte se svým tvořením, termín uzávěrky bude tentokrát už v pátek 16. prosince.

Užijte si tvoření a my se už teď na vaše pekelníky v pekle moc těšíme.

Závěr

Všichni z vás, kteří si někdy trošičku zazlobili, by měli hezky svatému Mikulášovi slíbit, že se polepší a dodržet to, aby mohli vyhlížet na Štědrý den dárky od Ježíška.

Ať vám ten adventní čas hezky ubíhá a na shledanou v prosincovém čísle.

p. uč. Marcela Haraštová

www.zstovacov.cz